

آیا آرتتا، مورینیو است؟

این روزها بحث درباره ضدقوتیالی که آرسنال مقابل منچستر سیتی به نمایش گذاشت، زیاد است

بنیامین کریمی از سبک بازی آرتتا در مصاف این هفته با منچستر سیتی انتقادات زیادی شده اما کسی از گوار دیولا ایرادی نمی‌گیرد. گوار دیولا با وجود قهرمانی بیایی و اما فعلی ۲۷ بازی بدون شکست در لیگ برتر، آخرین بار در دسامبر ۲۰۲۱ برنده عنوان بهترین سرمربی ماه در لیگ برتر انگلیس شده است. پپ دقیقاً ۲ سال و ۸ ماه را بدون رسیدن به عنوان بهترین سرمربی ماه سپری کرده. در همین بازه زمانی، میکال آرتتا، سرمربی آرسنال ۶ بار این عنوان را به‌دست آورده. سر اسکنس فرگوسن (۲۷)، آرسن ونگر (۱۵) و گوار دیولا (۱۱) رکوردداران بیشتری در دریافت عنوان بهترین سرمربی ماه لیگ برتر هستند.

شاید دیگر روش‌های گوار دیولا جذابیتی ندارد، شاید موفقیت‌هایش تکراری شده یا شاید سبک بازی‌اش. الان هر باشگاه انگلیسی که می‌خواهد سرمربی استخدام کند، از او می‌خواهد تیمش مثل تیم گوار دیولا بازی کند اما خود پپ طرفداری ندارد. آرتتا، مارکاسا، دی‌زبری و... همگی با چنین درخواست‌هایی از سوی باشگاه‌های خود مواجه شده‌اند. آرتتا با اینکه شاگرد گوار دیولا بوده، بیشتر شبیه مورینیو است. سرمربی آرسنال در دفاع از عملکرد تیمش در تساوی ۲-۱ این هفته در زمین من سیتی که در نیمه‌دوم ۱۰ نفره شد و فقط ۱۲.۴ درصد مالکیت توپ را در دست داشت و ۲۹ پاس سالم داد و ۲ بار در زمین حریف لمس توپ داشت، گفته: «دیدید که سستی فقط چند ثانیه ۱۰ نفره بود و گل خورد. قبلاً در شرایط مشابهی مقابل منچستر سیتی قرار گرفتیم و ۵ بر صفر شکست خوردیم. بنابراین این سبک بازی مناسب بود. درباره تأثیر از مورینیو هم باید بگویم که یک مربی همیشه باید از مربیان بزرگ یاد بگیرد و بفهمد که آنها چگونه به موفقیت دست یافته‌اند.»

آیا من سیتی مقابل آرسنال ۱۰ نفره خوب بازی کرد؟ دور از ذهن است. در مجموع این دیدار ۱۰۹ دقیقه به طول انجامید و این طولانی‌ترین بازی تا به اینجای فصل لیگ برتر بود. توپ در مجموع ۳۲۸ دقیقه در بازی بود؛ پنجمین زمان طولانی در یک بازی تا به این‌جا فصل. این بدان معناست که توپ در ۵۸.۱ درصد مواقع در بازی بوده است. این به هیچ وجه یک رقم غیرعادی نیست، با توجه به میانگین ۵۶.۸ درصدی لیگ برتر برای فصل ۲۵-۲۴. آرتتا در این بازی بیشتر از حد متوسط فوتبال دیدیم.

در این بازی روبن دیاس، آکانجی و واکر هر کدام ۱۲۸، ۱۱۸ و ۱۲۵ لمس توپ در طول ۹۰ دقیقه یا ۳۸۱ لمس توپ بین خودشان داشتند که آمار این ۳ مدافع منچستر سیتی ۱۸۰ لمس توپ بیشتر از کل بازیکنان آرسنال (۳۶۳) بود. اما نگاهی به نحوه بازی، تاکتیک و استراتژی در نظر گرفته شده برای غلبه بر دفاع ۱۰ نفره آرسنال نشان می‌دهد که گوار دیولا روز موفقی نداشته است. فقط روبن دیاس در نیمه‌دوم ۸۰ لمس توپ داشت و چهار اقدام به شوت کرد که همگی بی‌فایده بود. تنها هالند با ۶ شوت دفعات بیشتری برای گلزنی اقدام کرد. کای هاورتس برای آرسنال یک پاس صحیح هم نداد و گوار دیولا می‌توانست دیاس را مقابل تیم بدون مهاجم حریف بیرون بکشد و یک هافبک یا مهاجم اضافه کند یا گوار دیولا را به جای او به پشت محوطه جریمه منتقل کند تا از قدرت شوت‌زنی این مدافع چپ بهره‌برد. گوار دیولا که سابقه گلزنی با شوت را دارد، ۲ شوت زد که هر دو خط‌ناک بود و داوید رایا را به زحمت انداخت. آرسنال در نیمه‌دوم هیچ اضرائی به حضور در زمین تیم میزبان نداشت اما گوار دیولا کمی زودتر بازیکنانی مثل گریش یا فودن را به زمین نفرستاد و از مدافعان کم نکرد. شیوه بازی تیم او پاس‌های متعدد پشت محوطه جریمه حریف و تکرار همان روند از چپ به راست یا برعکس بود و گاهی سانتر یا شوت.

گوار دیولا ۱۰ دقیقه برای فرستادن تنها بازیکن شوت‌زن تیمش یعنی فودن به زمین صبر کرد. تازه، نکرد یکی از ۳ مدافع وسطش را بیرون بکشد و دوکوی دربی‌زن را که ممکن بود گره‌ای باز کند، از زمین بیرون کشید. جان استونز هم به جای آکانجی وارد زمین شد؛ یعنی آرتتا بازیکنان با ارزش‌ها و قابلیت‌های مشابه با هم تعویض شدند.

آرسنال وقت‌گشای را هم خوب بلد است. بازیکنان سیتی هر زمان که توپ از بازی خارج شد، خیلی سریع شروع مجدد کردند. برای مثال آرتتا در پرتاب‌ها بعد از ۹.۵ ثانیه توپ را به بازی بازگرداندند که بسیار کمتر از میانگین لیگ، ۱۶.۲ ثانیه است. برعکس، آرسنال از هر فرصتی برای کاهش سرعت استفاده می‌کرد. آنها به‌طور متوسط به ۴۲.۷ ثانیه زمان نیاز داشتند تا پس از دریافت کرنر، ضربه ایستگاهی یا پرتاب به بیرون بازی را شروع کنند. قبل از این آرسنال رکورد ۴۱.۱ ثانیه را در بازی با برایتون ثبت کرده بود. آنها در آن بازی هم ۱۰ نفره بودند و باز هم تن به تساوی دادند. فقط داوید رایا به‌طور متوسط ۵۳.۳ ثانیه طول می‌دهد تا توپ را دوباره به جریان بیندازد.

آیا آرسنال کیف بازی کرد؟ با توجه به ۱۰ نفره بودن این تیم شاید بشود گفت نه. گوار دیولا هم همین عقیده را دارد: «شاید من هم همین کار را می‌کردم. شما باید این را اعتراف کنید» او فصل پیش در بازی با اتلتیکومادرید که خودش استاد بازی چرک هستند، به همین گونه بازی کرد و از هیچ ضدقوتیالی رویگردان نبود.

شکست‌ناپذیر

رنال در سیصدمین حضور کارلو آنچلوتی روی نیمکت به سختی پیروز شد و برای چند هفته ستاره فرانسوی‌اش را از دست داد

در حالی که طبق معمول هفته‌های اخیر، شبکه ورزش برخلاف کنداکتور اعلامی خودش، بازی رنال مادرید - آلاوس را سر وقت نشان نداد و نزدیک به ۲ دقیقه در پیش آن تأخیر داشت، لوکاس واسکس در دقیقه ۵۵ سریع‌ترین گل لالیگای آسما را وارد دروازه آلاوس کرد. در همین لحظات، شبکه ورزش داشت تیزر بر نامه «آنچه شما خواستاید» خودش را پیش می‌کرد. دقت کنید، آگهی پولی نبود، تیزر بر نامه خودش نشان داشت یعنی می‌شد که لاید از احترام به مخاطبی که بر اساس وعده و برنامه اعلام‌شده، پای تلویزیون نشسته بود، واجب‌تر است!

شکست‌ناپذیران

آنچلوتی نخستین سرمربی تاریخ لالیگا شد که در ۳۹ بازی متوالی شکستی نداشته است. بعد از بازی با آلاوس که رنال به پیروزی ۳ بر ۲ رسید، او رکورد اورماچتا با ۳۸ بازی متوالی بدون شکست در سوسیداد بین سال‌های ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۰ را شکست. با سایی‌ها با ۲ مری مختلف یعنی لویس انریکه و والرده به رکورد ۴۳ بازی متوالی بدون شکست رسیده بودند که هنوز بهترین رکورد شکست‌ناپذیری در تاریخ لیگ است.

از آخرین باخت رنال مادرید در لالیگا دقیقاً یک سال می‌گذرد. پارسال در این روز به اتلتیکومادرید باختی بود. بهترین رکورد نیاختن در لالیگا، بارسلونا با ۴۳ بازی متوالی، رنال مادرید با ۳۹ بازی و رنال سوسیداد با ۲۸ بازی. رنال حالا به ۴ بازی بدون باخت برای رسیدن به رکورد بارسا و ۵ مسابقه برای رد شدن از آن فاصله دارد.

از لحاظ شکست‌ناپذیری بازیکنان، امیلیو بوتراگوئو، مهاجم سابق رنال مادرید و یکی از مدیران فعلی این باشگاه با ۵۰ مسابقه بدون باخت (از اوایل سال ۱۹۸۸ تا اواخر سال ۱۹۸۹) در صدر جدول نیناهای رنال در لالیگا جای دارد. نفرات بعدی چندو ۴۷، ایسکو ۴۴، امارو ۲۳، کارواخال ۲۱ و... هستند.

کارتو ۳۰۰ تایی

این سیصدمین بازی بود که کارلو آنچلوتی تیم رنال مادرید را در یک مسابقه رسمی هدایت می‌کرد؛ ۳۰۰ بازی با ۲۱۶ پیروزی (۷۲ درصد برد)، ۳۹ باخت، ۱۴ جام، ۱۴ گل زده، ۲۷۱ گل خورده، ۱۹۷ بازی در لالیگا، ۴ بازی در لیگ قهرمانان (۳ جام)، ۲۴ بازی در کوپا دل‌ری، ۸ بازی در سوپر جام اسپانیا، ۴ بازی در جام جهانی باشگاه‌ها، ۳ بازی در سوپر جام اروپا.

تنها مربی‌ای که پیش از این با رنال به ۳۰۰ بازی در رنال رسید، میگل مونیوس بود که حضور او در این تیم تا بازی ۶۰۵ هم ادامه داشت. کارتو پیش از این بازی گفته بود تاریخ انقضا ندارد و می‌خواهد سال‌های طولانی در رنال بماند. او تقریباً با نصف تعداد بازی‌هایی که مونیوس با رنال داشت، به تعداد جام‌های او (۱۴) رسید.

خبر

آخر از لالیگا این است که ساعت و تاریخ نخستین ال کلاسیکو رسمی فصل اعلام شد. دقیقاً یک‌ماه دیگر مادرید و بارسلونا در هفته یازدهم لالیگا به مصاف یکدیگر می‌روند. این بازی ساعت ۲۲:۳۰ روز شنبه پنجم آبان در ورزشگاه برنابئو برگزار می‌شود. بارسلونا برای این بازی یک روز کمتر استراحت می‌کند. روز سه‌شنبه هفته قبل از ال کلاسیکو رنال سه‌شنبه با دور تموند بازی دارد و چهارشنبه دوم آبان هم بارسا با برنابئو می‌بازد.

آمریکا از جان انگلیسی چه می‌خواهد؟

اورتون از جنگ مالک ایرانی بیرون آمد

اورتون عادت کرده در رده‌های پایین جدول لیگ برتر دست‌وپا بزند. حالا این باشگاه قدیمی و ریشه‌دار گزینه شماره یک سقوط است. فعلاً از اخراج شان دایک خبری نیست و تغییرات در حصد مالکیت باشگاه خواهد بود. هلندینگ Blue Heaven، ریاست فرهاد مشیری با گروه فردکین بر سر انتقال مالکیت اورتون به توافق رسیده است. این شرکت آمریکایی از سال ۲۰۲۰ سهام عمده باشگاه رم ایتالیا را نیز در اختیار دارد. درباره فرهاد مشیری هم شایعه‌های قوی وجود دارد اینکه می‌گویند او مالک اصلی نیست و مالک پوشی برای علیشیر عثمانوف، میلیاردر نفتی روس است. این در حالی است که سرمایه‌های اردوان فرهاد مشیری ۵.۳ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود و او جزو میلیاردرهایی است که به‌تازگی به جمع ثروتمندان بزرگ بریتانیا اضافه شده است.

اگر این اتفاق رسمی و قطعی شود، تعداد باشگاه‌های آمریکایی در لیگ برتر فوتبال انگلستان افزایش می‌یابد. در حال حاضر آمریکایی‌ها این باشگاه‌های انگلیسی را در اختیار دارند: استن کرونکه (آرسنال)، گلزیو (منچستر یونایتد)، ناصف انسی ساویرس و وسیلی اندس و شرکت Fortress Investments (استون ویلا)، ویلیام پی. فولی (بورنموت)، متیو نیم (برنتفورد انگلیس و میتلاند دانمارک)، تونی بلوم (برایتون)، آل پیس و شرکت ALK Capital (برنلی)، تاد پولی (چلسی)، جان تکستور، دیوید بلیتزر، جاش هرس و استیو پریش (کریستال پالاس)، شاهد خان باکستانی - آمریکایی (فولام)، جان هنری، تام ورنر و شرکت اسپورتس گروپ (ایورپول)، دیوید ویلکینسون (لوتون تاون) و حتی رایان رینولدز، بازیگر و کم‌دین آمریکایی که باشگاه رکسهام را خریده و...

مالک‌های خارجی دیگری هم هستند که صاحبان باشگاه‌های انگلیسی هستند، مثل آندرا رادریزانی ایتالیایی مالک لیدز، آیوات سریوادانا پرایها تابلدنی مالک لیستر، اوبویسی یونایتد گروپ و شیخ منصور اماراتی در منچستر سیتی، صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان سعودی در نیوکاسل، اوانجولوس مارینتاکیس یونانی در ناتینگهام فارست، شاهزاده عبدالله بن مساعد عربستانی در شفیلد یونایتد، دیوید سالیوان بریتانیایی و دانیل کرتیسکی چک در وستهم، گو گوانگجیانگ چینی در ولورهمپتون، جینو پوزو ایتالیایی در اتاورده و...

در حال حاضر آمریکایی‌ها مالک باشگاه‌های بزرگ دیگری هم هستند، از جمله مالک باشگاه بزرگ شهر میلان، انس.م. پارما و...

سسگ فابریکاس نخستین برد خود را به عنوان سرمربی در سری آ تجربه کرد؛ آن هم مقابل یک مربی کارکنشده و موفق به نام گامپیرینی که همین چند ماه پیش توانسته بود آتالانتا را قهرمان لیگ اروپا کند. اما این برد تیم تازه‌وارد کومو زیر سایه خبر خداحافظی زودهنگام رافائل واران کم شد. واران که در این تابستان با انتقالی آزاد از منچستر یونایتد به تیم ایتالیایی منتقل شده بود، در برابر فشار مصدومیت‌ها تاب نیاورد و در ۳۱ سالگی تصمیم به خداحافظی گرفت. او در همان نخستین بازی در کوپا ایتالیا مصدوم شده بود. مدافع فرانسوی ۹۳ بار پیراهن تیم ملی را بر تن کرده و با این تیم قهرمان جام جهانی ۲۰۱۸ شده بود. فتح ۱۳ لالیگا و ۴ لیگ قهرمانان به همراه رنال مادرید از دیگر افتخارات او بود. رافا را از دیدان کشف کرد و خودش زمانی که هنوز سرمربی رنال مادرید نشده بود، شخصاً به خانه او زنگ زده بود. واران جوان که آن زمان عضو تیم لاس فرانسه بود، حتی روی آن رنال داشت که تلفنی با زیزو حرف بزند. او در بدو ورود به رنال خیلی زود مورد توجه قرار گرفت. بازی در خط دفاعی تیم آن دوران که تا پیش از آن قلمرو سرخیو راموس و پیه، ۲ تن از خشن‌ترین مدافعان تاریخ بود، و چهره رنال را تا حدودی بهبود بخشید. واران به قدری خوب بازی کرد که به او لقب «آقای پاک» را دادند، چون برخلاف راموس و پیه بدون خطا می‌توانست از مهاجمان حریف توپ بگیرد. او در ۱۱۲ کلاسیکو بیایی در فصل ۱۲-۲۰۱۲ دروازه بارسلونا را باز کرد.

سسگ فابریکاس نخستین برد خود را به عنوان سرمربی در سری آ تجربه کرد؛ آن هم مقابل یک مربی کارکنشده و موفق به نام گامپیرینی که همین چند ماه پیش توانسته بود آتالانتا را قهرمان لیگ اروپا کند. اما این برد تیم تازه‌وارد کومو زیر سایه خبر خداحافظی زودهنگام رافائل واران کم شد. واران که در این تابستان با انتقالی آزاد از منچستر یونایتد به تیم ایتالیایی منتقل شده بود، در برابر فشار مصدومیت‌ها تاب نیاورد و در ۳۱ سالگی تصمیم به خداحافظی گرفت. او در همان نخستین بازی در کوپا ایتالیا مصدوم شده بود. مدافع فرانسوی ۹۳ بار پیراهن تیم ملی را بر تن کرده و با این تیم قهرمان جام جهانی ۲۰۱۸ شده بود. فتح ۱۳ لالیگا و ۴ لیگ قهرمانان به همراه رنال مادرید از دیگر افتخارات او بود. رافا را از دیدان کشف کرد و خودش زمانی که هنوز سرمربی رنال مادرید نشده بود، شخصاً به خانه او زنگ زده بود. واران جوان که آن زمان عضو تیم لاس فرانسه بود، حتی روی آن رنال داشت که تلفنی با زیزو حرف بزند. او در بدو ورود به رنال خیلی زود مورد توجه قرار گرفت. بازی در خط دفاعی تیم آن دوران که تا پیش از آن قلمرو سرخیو راموس و پیه، ۲ تن از خشن‌ترین مدافعان تاریخ بود، و چهره رنال را تا حدودی بهبود بخشید. واران به قدری خوب بازی کرد که به او لقب «آقای پاک» را دادند، چون برخلاف راموس و پیه بدون خطا می‌توانست از مهاجمان حریف توپ بگیرد. او در ۱۱۲ کلاسیکو بیایی در فصل ۱۲-۲۰۱۲ دروازه بارسلونا را باز کرد.

وداع با آقای پاک Warane

واران خیلی زود پیر شد و از فوتبال رفت